

عنوان مقاله:

توسعه سیستم مدیریت بحران پاندمی کرونا در شهرداری تهران: رویکرد ترکیبی سیستم های نرم و تحلیل شبکه های اجتماعی

محل انتشار:

فصلنامه دانش پیشگیری و مدیریت بحران، دوره 12، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی نصیری - Assistant Professor of Health in Disasters and Emergencies School of Health Health Management -
Research Center Baqiyatallah University of Medical Sciences Tehran.Iran

مرضیه صمدی فروشانی - PhD in Operations Research Management, University of Tehran, Tehran, Iran

سیده سمانه میراسماعیلی - PhD Candidate in Health in Disasters and Emergencies, School of Health Management and
Information, University of Iran Medical Sciences, Tehran, Iran

نرگس رامک - PhD Candidate in Public International Law, Azad University, Central Tehran Branch, Tehran, Iran

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: پاندمی کرونا یکی از موقعیت های پیچیده و با عدم قطعیت بالا در تصمیم گیری، بیش از دو سال است سیستم های اقتصادی-اجتماعی را با بحران مواجه کرده است. شهرداری ها به دلیل ارائه تنوع گسترده خدمات به شهروندان، از سازمان های کلیدی مدیریت بحران محسوب می شوند. پژوهش حاضر با طرح یک مداخله سیستمی نرم به توسعه سیستم مدیریت بحران پاندمی کرونا در شهرداری تهران با استفاده از رویکرد ترکیبی سیستم های نرم و تحلیل شبکه های اجتماعی پرداخته است. روش: ابتدا اقدامات مدیریت بحران شهرداری تهران مورد بررسی قرار گرفت و کنشگران و محورهای دانشی مدیریت بحران پاندمی کرونا شناسایی شدند. به منظور تحلیل جایگاه قدرت کنشگران در شبکه همکاری؛ ماتریس دو وجهی کنشگران-اقدامات تشکیل و شبکه همکاری بر اساس شاخص های مرکزیت درجه و مرکزیت بینابینی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. در ادامه ترکیبی از کنشگران انتخاب و بر مبنای طراحی یک مداخله سیستمی نرم، موقعیت مساله تحلیل و تصویر گویای آن ترسیم شد. سپس منطبق بر نظریه سیستم های اجتماعی پارسونز، سیستم از دیدگاه های سیاسی و ساختاری، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و حقوقی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و بر مبنای آنالیز CATWOE تعریف ریشه ای مورد توافق نسبی در نظر گرفته شد و اجزای سیستم ایده آل شناسایی و مدل توسعه سیستم مدیریت بحران پاندمی در شهرداری تهران طراحی گردید. یافته ها: به طور کلی یافته ها حاکی از آن است که شبکه همکاری کنشگران از تراکم و انسجام بالایی برخوردار است، با این وجود به نظر می رسد موقعیت برخی از کنشگران نیازمند تقویت جایگاه قدرت در ساختار مدیریت بحران شهرداری تهران هستند. همچنین در مقایسه سیستم کنونی و سیستم ایده آل مدیریت بحران پاندمی، راه کارهای مورد توافق کنشگران کلیدی با توجه به تحلیل مرحله ای مدیریت بحران شامل فعالیت های هدفمند توسعه سیستم پیش از بحران، در هنگام بحران و پس از بحران ارائه شده است. نتیجه گیری: با عنایت به آن که عملکرد مدیریت بحران در زمان وقوع پاندمی، به میزان سطح آمادگی پیش از بحران بسیار وابسته است، انتظار می رود اجزای سیستم ایده آل پیش از بحران و در طول زمان پاندمی و فعالیت های هدفمند توسعه سیستم در مورد چگونگی آماده شدن و واکنش به بحران های مشابه آینده، مورد توجه مدیران شهری و سیاست گذاران مدیریت بحران شهرداری تهران قرار گیرد. علاوه بر آن در آستانه مرحله بازبایی پس از بحران پاندمی کرونا توجه مدیران شهری به حفظ موضع بازاندیشانه و منتقدانه تجارب مدیریت شهری در پاندمی کرونا بیش از پیش مطرح است.

کلمات کلیدی:

(Crisis Management, Covid-19 pandemic, Soft Systems Methodology (SSM), Social Network Analysis (SNA

مدیریت بحران، پاندمی کرونا، روش شناسی سیستم های نرم (SSM).

تحلیل شبکه های اجتماعی (SNA)

